

GŁOS Z NAD PREGOŁY

Nr 2-3(67-68) luty-marzec 2002 PISMO WSPÓLNOTY KULTURY POLSKIEJ W KALININGRADZIE

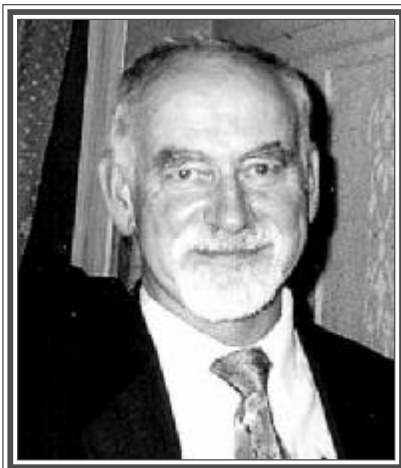
Przerwany olśniewający lot

Rosyjska i europejska nauka poniosła dotkliwą stratę. W rozkwicie sił twórczych odszedł jeden z najbardziej wykształconych ludzi Kaliningradu, wybitny uczyony, niezwykle pedagog, uroczy człowiek - prof. dr nauk matematyczno-fizycznych **Kazimierz Ławrynowicz**.

Trudno wyobrazić sobie Wydział Matematyczny, Uniwersytet i region kaliningradzki bez tego erudyty i intelektualisty, który całe swoje dorosłe życie poświęcił służbie nauce i oświacie.

Profesor Ławrynowicz ponad 30 lat pracował na Uniwersytecie Kaliningradzkim. Był absolwentem Wydziału Mechaniczno-Matematycznego Państwowego Uniwersytetu Leningradzkiego i był nie tylko utalentowanym matematykiem, wielkim pedagogiem, ale także historykiem i publicystą. Profesor Ławrynowicz stworzył własną szkołę naukową "Historia matematyki i nauk przyrodniczych". Zadziwiał wszechstronnością zainteresowań, które obejmowały nauki ścisłe i humanistykę. Wydał monografię poświęconą życiu wybitnego uczonego Fr. Bessela i historię królewieckiego uniwersytetu „Albertina”. Obie prace przetłumaczono na język niemiecki i wydano w prestiżowych niemieckich wydawnictwach.

Kazimierz Ławrynowicz działał w miejscowej Fundacji Kultury i w miejskiej komisji nazewnictwa. Jako wybitny krajoznawca za pomocą prasy i telewizji

popularyzował wiedzę na temat historii i kultury naszej małej ojczyzny.

Działalność naukowa Profesora cieszyła się uznaniem szeroko poza granicami Rosji. Odegrał nieocenioną rolę w nawiązaniu współpracy naukowej Uniwersytetu Kaliningradzkiego z uczelniami europejskimi. Można obrazowo powiedzieć, że otworzył

Uniwersytetowi drzwi do Europy. Świadomie uchylając się od administrowania wykonał jednak iście tytaniczną pracę przygotowującą nawiązanie kontaktów z wydziałami matematycznymi niemieckich i polskich uniwersytetów. Doprowadził te kontakty do poziomu wymiany studentów, aspirantów, naukowców, do organizowania wspólnych seminariów i konferencji naukowych.

Profesor Ławrynowicz był członkiem rad dwu międzynarodowych fundacji naukowych, które wspierały materialnie rozwój nauki na Uniwersytecie Kaliningradzkim. Jego opinia wystarczała jako poręczenie prawdy i honoru. Na Jego zdaniu można było polegać, ufali Mu też sponsorzy, którym Uniwersytet zawdzięcza pomoc. Nie był człowiekiem interesu, jednak doskonale orientował się w problemach kraju, a w szczególności świetnie rozumiał problemy naszego Uniwersytetu. Wystarczała Jego usna zgoda na tę czy inną finansową propozycję fundacji naukowych, by rozdzielić środki wewnątrz Uniwersytetu.